

έχει η οδηγία 2000/78/EK⁽²⁾, και ειδικότερα τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 5 αυτής, την έννοια ότι υφίσταται δυσμενής διάκριση λόγω αναπηρίας οσάκις εργοδότης αρνείται να χορηγήσει άδεια μετ' αποδοχών που αντιστοιχεί σε άδεια μητρότητας και/ή σε άδεια υιοθεσίας σε εργαζόμενη, πάσχουσα από αναπηρία που καθιστά αδύνατη την κύηση, το βιολογικό τέκνο της οποίας γεννήθηκε μέσω συμφωνίας παρένδυτης μητρότητας, και η οποία έχει την ευθύνη για τη φροντίδα του βιολογικού της τέκνου από τη γέννησή του;

- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο τρίτο ερώτημα, είναι η οδηγία 2000/78/EK συμβατή με τις ανωτέρω διατάξεις του πρωτογενούς δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 5) Χωρεί επίκληση της Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία προκειμένου να ερμηνευθεί και/ή να τεθεί υπό αμφισβήτηση το κύρος της οδηγίας 2000/78/EK;
- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο πέμπτο ερώτημα, είναι η οδηγία 2000/78/EK, και ειδικότερα τα άρθρα 3 και 5 αυτής, συμβατή με τα άρθρα 5, 6, 27, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 28, παράγραφος 2, στοιχείο β', της Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία;

(¹) Οδηγία 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 204, σ. 23)

(²) Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 6 Αυγούστου 2012 — Valimar OOD κατά Nachalnik na Mitnitsa — gr. Varna

(Υπόθεση C-374/12)

(2012/C 311/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Valimar OOD

Ανααιρεσίβλητος: Nachalnik na Mitnitsa — gr. Varna

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 11, παράγραφοι 9 και 10, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁽¹⁾ [νυν κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009

του Συμβουλίου⁽²⁾] (στο εξής: βασικός κανονισμός), σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφοι 8 και 9, του ίδιου αυτού κανονισμού, την έννοια ότι, εφόσον δεν αποδεικνύεται ότι έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών υπό την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, οι διατάξεις αυτές υπερεισχύουν κάθε εξουσίας θεσμικού οργάνου που μπορεί να συναχθεί έμμεσα από το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού κατά τον προσδιορισμό των τιμών εξαγωγής, περιλαμβανόμενης –π.χ. στην περίπτωση του κανονισμού (ΕΚ) 1279/2007 του Συμβουλίου⁽³⁾– και της έμμεσα συναγόμενης εξουσίας των οργάνων να εκτιμούν την αξιοπιστία των τιμών εξαγωγής της Severstal-Metiz για το μέλλον συγκρίνοντάς τις αφενός με τις κατώτατες τιμές που προκύπτουν από την ανάληψη της δέσμευσης ως προς τις τιμές και αφετέρου με τις τιμές πώλησης στις τρίτες χώρες; Έχει σημασία για την απάντηση στο παραπάνω ερώτημα το γεγονός ότι, όπως στην περίπτωση της Severstal-Metiz και του κανονισμού (ΕΚ) 1279/2007 του Συμβουλίου, τα θεσμικά όργανα αποφασίζουν, ασκώντας, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, τις εξουσίες τους σε σχέση με την εκτίμηση του οριστικού ή μη χαρακτήρα της μεταβολής των συνθηκών, προκειμένου να κρίνουν αν υπάρχει ντάμπινγκ, να τροποποιήσουν το μέτρο αντιντάμπινγκ (να μειώσουν το ποσοστό του δασμού αντιντάμπινγκ);

- 2) Συνάγεται μήπως από την απάντηση στο πρώτο ερώτημα ότι, υπό τις περιστάσεις που περιγράφονται στο τμήμα του κανονισμού (ΕΚ) 1279/2007 του Συμβουλίου που αφορά τον προσδιορισμό των τιμών εξαγωγής της Severstal-Metiz και με δεδομένο ότι με τον κανονισμό αυτό δεν αποδεικνύεται ρητά ότι έχει επέλθει μεταβολή κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, οπότε θα δικαιολογούνταν η εφαρμογή νέας μεθόδου, η Επιτροπή όφειλε να εφαρμόσει, ενόψει του προσδιορισμού των τιμών εξαγωγής, την ίδια μέθοδο που είχε εφαρμοστεί στο πλαίσιο της αρχικής έρευνας, εν προκειμένω τη μέθοδο που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού;
- 3) Ανάλογα με τις απαντήσεις που θα δοθούν στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα: Μήπως ο κανονισμός (ΕΚ) 1279/2007 του Συμβουλίου, καθόσον αφορά τον καθορισμό και την επιβολή των ατομικών μέτρων αντιντάμπινγκ στην εισαγωγή συρματόσχοινων και καλωδίων από χάλυβα που έχουν παραχθεί από την εταιρία Severstal-Metiz, εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφοι 9 και 10, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 8, του ίδιου αυτού κανονισμού, δηλαδή επί ανίσχυρης νομικής βάσης, οπότε πρέπει να κηρυχθεί ανίσχυρος ως προς το τμήμα του αυτό;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 384/96, του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56 της 6.3.1996, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343 της 22.12.2009, σ. 51).

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 1279/2007 του Συμβουλίου, της 30ής Οκτωβρίου 2007, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ σε ορισμένους τύπους συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Ρωσικής Ομοσπονδίας και την κατάργηση των μέτρων αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τύπων συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Ταϊλάνδης και Τουρκίας (ΕΕ L 285 της 31.10.2007, σ. 1).